

(א) מי שצולו נמצא הסם - מקיים את היסוד הקצפר. החלט, אך היסוד הנפשי שלו זקוק קמסר :
 אין לו מודע - נראה לקיים הנסיגה - הסם, שכן יואל זהו-שאצול אין סם. פה צולה שלא עזימו הקניי-
 גמסס המקול יש קנילו ל-א. גלש קרוע גלחה. ב. הרחמנו מנוך מחולש. * הכניס הלן. מקיח
 קפסל, אן מה לצק? הריכ הסולק? ~~היה~~ בלי ים ביולה לרש של סם סמצי? סם אחי? הריפה ים
 פחור מ-חצי. (היאכ בה וחר גבול ים שניו לעור צור קצרה קקיה לוינו יוצן קולסמו של זמא של
 סיכו אמרלשם לצולו עם - צב חלק גלח. כל מקרה כאלו אן דילול חלש גבול למה שסלה לעל
 סמג ש לא הדקסיונה מקורה דמסס המקול ים נאחל שורה יוז ע מקלטה, אן בנתיים הסקה קורה
 נמה נמורה מאונצ מודע - עזימעיטי של בלי צונן דברמח מחמער. (יבא נמח מקרמ" - נמן לעש
 הרחמנו מחמער, אן צל לא נעשה ~~הקסיקה~~). מי אלו נמצא אצלו הסם ים כמה אפלטיוג :
 - מקצב בצמח: אם היה חן מוענה הדיניתי ויש לו יסוד נפשי חפך לעווה, עמלשמו נמ ארלוו נחצב
 קמסס של אן לאו רכח מחמח מחמח נכיצוץ ומהו (מחלם ופננים) - למח קו - המיעט, דונני, שזולה
 ובמה סצור כלהו וקיצוץ בי. לויהל מצצ. אן ציני אפסלגו מחקן שלטג סוקצונשלי אלו רלה
 שהקפריז מנייטי מבקן כה - לעומת הסחר סמים קמסו.
 - מסייע: נמן לעיני שיקוי לצדים מקלה על מענה האניפה לרפוס אר הסמים ולכן הן מסייעים. שפי
 יום נשי. עק - למח ~~לשם~~ לעווה, וסוד ~~לשם~~ - מפני דלצוץ ועווה, או לעמח קסיוץ לעמח
 העיקרי (הק קפוליו).
 - "נפיון בלי צלוח" : שימוש באמצעם לא מחמח, מקווי הסמי, אן ים קיצוץ קבוע של העווה
 מחמח - המודע - של המצב - סלחור סמח בקמעה. עלה כאש של מיעה קרחה :
 א. אן אן מודע - מקום הוסי נמן לוהלך קמסן - למח שדינו לא שדינו? שיהי נפיון צריך יסוד
 נפשי חפך לאבן אר חוסר היסוד העווה! נמן לויהל קקוסקמחח מקווה - שיש מודע מחמח
 למח. אן אנה מקום ויסוד מפני חפך - אזי אלו כה יספק. השלה אן חיה ארם משרה ישונה.
 ג. הילק יוקול ש מעווה שליו יוצן אן ים קו סם האסר לפי רלה הסמיו החמוכיו - זו סמח
 דצין אלו דקמעה? כלימח - חשד שחור מעיר סם ולעווה מודע קחמח אפר, או -
 יוקל שמעיר מוח אן אן יוצן נאק חומר צב הוסי אסור עם העין ~~ל~~ אן? קמסו
 אן אן קמעה זו אן למח אר הולעה כאלון מלו - שהיו סמיו מודי המקור שלם
 הוסי מוקלסן ואין יעיה מחמח שפחד אן נמן ~~לשם~~ חמח שחמו טוסן! ים בנתיים החכמי
 הוסי שמעיר קמסן ויוא לעומ שיקמח כמיו ארם הילק זו.

2) מי משליש? = מעלה. האם טמ קב דיק? או מוקב יק להלכה פני - (ולא רק מילולית)?
+ גזכאה - של ויסמך ה קויס.

ה קיומה, מעמדם מהלכה, או גזכאה = (סיקה). האם צורה נחשת הלכה ה קיומה או רק דיאלוג?
של רחוק של לזכור עמ קיומה או גזכאה = (סיסה). האם תורה יופי נחשת "עמ לזכור"?
צוהי עבודה גזכאה ~~גזכאה~~ "אוקי" ה/זכור משה פלוג א מוצה "ויס חבב" של קלח צהר אפחה.
האם נמך לן קיומה באים-אחרת קפידה (אם נחקקה לפני גיקון 39)? לפי עמ דיק אם כולל הסל
מחייב נמך לן קיומה אמה זה כיוף בעצמ מוחלט (כסג אוין קרנב - "אי נקדך קרן" - בי ויוס). אך
לפי נמך העולם ונכילה יוסר ופיה הקפידה - לא ינוסדו-מקלי, אלא עסקה דמסל יהתעקרה לאוראה
לפי ופישור ונמך. (אג כן - כמיון שנתן יהיה להלך אמין ורמה חזר קלח).

בעצמיו י קעה חוקרה - של פנעה בחפס הדיסוי - אחינה והפננה עמיון חלק ממהי דבמוקרהים וכן
יש לפיכא - הסל באוסן מנמך: "מספד" - רק באוסן פני ודמו מילוי - וכן מופל והתעקרה של החרה עמיה
מיהיה מילוי ולא יוסך מופל הדיסוי. נמך של ואחריה של אמין ומה לפי הפולק המוחייה:

אמין: יסד עמיה - משה - אמין כד ית הפלויים. (סיסה) בפלויי כיוס קמפוז - "אל גמרו", הם עמיה
דמיה יופי. גזכאה - החרה נפחה לן נמך של פנעה דמחלפ הדיסוי וכן לפי הסל.

יסד נפסי - אמין מוצע זמנשו אך לא לסיקה ולפניה צויה הוצא עמין שמינו יוצע של
מחר יופי הפיוץ. עמ מוצע קוקרה - אילוח וצה. עמ של נמך מחר של ה מוצע לאפניה אפלייה
הואו יסדו דתח"י קמיה מוצע אכלו הרחוק שמינו מוצע לן ככל. יסד חפזי - יש לו כונה מליה ונכון
דמיה דמלן א החרה יופי, לפי שנתן ממה מוכרס בפלויים. יש אין קוקרה ציה - "מחרתי לפי" עמיה
נכון לפיו כל מחר לאו דוקא בא - להפיוץ.

קס סיקה - במיסור הקובדי נמך של מרקיי ממן (האולא) - אמל כמ אמ המוסר לא היה
נמך החרה, נמך עמ של ^{עלה} עומים כרוס ממוקיס: 1. מחר - אמל מחר חיה מוצה
א המוצע החרה לא הוה נפחה: אין קעה צי נמך אחרים דמיה דניו השלפיו כפי למה דממך,
או קצה ממן החרה החרה" של שטג עמ דמיון - פ אמר רב יחמה יחמה-למלכה.
2. דמיה ממוצע המפניס - ימך מחר שטג לופדקיה חיה מיימ אמ המוסר כל מחר עמ קל
נפלייני - אין לא יוסר אך המפניס כל קמא ער (מוצע, וסיס ק). האם קלל מוצע -
אויב היי כמל מוסר או מנמך סמל. 3. מוצעה הארציה - לא כרוי האם קלל המוסר מנמך
מחר או מסימ אמל. מוצע עמ חיה ימל אמל לניי אר החרה מחר - אמ
מחר מחר. וסיס קמיה (ממך מוצע) קעה מחר ע מחר אמל מחר

א) אשורה יש מחשה פלטה - (כפי שזכור יש כמה אפשרויות) - זכור שנתנו יחולו מוצעים דברות -
מכאן שנתנו יש שם טונקציות - המעלה ואלו פולחן פיצוי אחרות והוצאה ואפשרות יסוד נכונ.

ב) אמנון מצדו ומהו מסייע: תמו לא ציינה יסוד מצדו של כוונה בהתחלת הוצאה, (פס"ב א"ב)
כך רבין, משהו, אפי"ן אלא - אמנון ומיגור אבן שהיא מסייע - (פס"ב מלמד, פלוגה), ומתחיל צדקה
לעיתים מעלה שיש לו כדי לסייע אם לא יסוד פיצוי - (פס"ב פולחן קודם) - המעלה וצדק סייע לעולה דמורה,
על אשורה אם לא היה לה הוצאה - אלא שכתב דלשון. כי יש אם הוצאה צדקה וזכור מה
היה מפיצה (פולחן יבנה) אז עתה אפי"ן דלצדק ~~המחשבה~~ אחרת א"ע וצדק מוצעה (פס"ב א"ב).

ג) אמנון מצדו ומהו מסייע מוצעה: עומד אמנון קודם אחר דבר אחר הפצה המוצעה. אך
נראה שיש לו קונטרס/קצרה נכונה יסוד שאמנון מה מראה פניה ורואה העירה וקצרה
נראה המוצעה ולכן לא יבט אחרת רק השלש. אם יש יחולו למעשה והפצה הנה הוקרה - אם
יש אגודת ~~המחשבה~~ (קמטצט) יש ק"ס בין והפצה אפילו לא אמנון (נראה שכן)
והוא יש מסייע - אחרת הספיצים (קול אפי"ן צדקה של מורה דצדק וינצו נכונ) יש כחוקר
- מה שיש נראה שיש שהיה לא נראה על שומרו והוא אפ"ן קמטצט יפ"י וזאת לא קמטצט ספיצים
שהיה אמנון לו יצד עולה.

ד) במקרה שמהו או יצד מה טיב כפ"ר - עומד חסדו עם ופ"ר מהחוקר -
כיצד באמצעות אחר: אמנון קודם באמצעות אמנון אחרת. כן יש אגודת - אמנון השלש
- הנה מה היה לו כיצד לא אמנון? אי פ"ר ב"י א"ע נראה שכן אך נראה שיש מה נראה (אמנון
אין ספק אחרת) אין עומד צדקה אחרת ופ"ר. לפי זה אחרת מה שהיה הוא האם
ישפיר מוצע קודם אמנון אחר עומד יש ק"ס של עומד קודם - עומד אמנון קודם אמנון אחרת
והפצה. נראה שיש מהחוקר יש לו קמטצט ויש לו אחרת יש פ"ר אחרת אחרת -
היה עומד שיש אחרת עומד עומד אמנון אחרת פ"ר.

ה) סיכום אחרות: במקרה שמהו עם מ"כ נראה שיש פ"ר באמצעות אחר, ובמקרה שמהו
יש מעלה פלטה עתה אגודת מוצעם דברות (ולחך סיוד). נראה שיש אפשרות פ"ר - אמנון ש"ס
מכאן שיש שיש מהו יפ"י ואמנון לא יוצד - ויכדד למחשבה דה המוצעה הקונטרס (ולחך
נראה - זכור - מהו עומד מוצעם ואמנון יפ"י א"ע הוצאה מפי"ן מה שיש קודם אחרת הוצאה
פ"ר - מפי"ן צדק אחרת מוצע אך שומרו אפי"ן: אין עומד יפ"י א"ע אחרת קמטצט - אם יש לו
נראה שיש חוקר, יש עומד כיצד העירה, אין אין הפצה (קול אפי"ן צדקה וינצו נכונ) (קמטצט)
- ואם עומד קודם יפ"י אחרת ומוסר - (אחרת קמטצט אין יפ"י ב"ר).